ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1471

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ/νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
21
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 40 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 34 λ.
ΜΑΞΙΜΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 5.5, ἐλαχ. 3.4. Ὑγρασία ἕως πολὺ μεγάλη. Ἄνεμοι: ἰσχυροί. Θάλασσα: νότιον Αἰγαῖον, Κρητικὸν ἕως τρικυμιώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 768.2

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«"Ἕνας Βασιλεὺς "Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ "Ἕλλην»

(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

"Χάρις εἰς τὸ ξίφος τοῦ Κωνσταντίνου, ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου νὰ πραγματωθοῦν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τῆς Ἑλλάδος„

Ἐνῷ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σαπουντζάκην ἐβάδιζε κατὰ τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἀπησχόλει μέρος τῶν τουρκικῶν δυνάμεων, τὸ κύριον σῶμα, ὑπὸ τὸν Διάδοχον, διῆλθε τὴν Θεσαλικὴν μεθόριον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀπώθησε ζωηρῶς τὸν ἐχθρὸν διὰ Σαρανταπόρου καὶ Γενιτσῶν καὶ κατέλαβε τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ ἐπιχείρησις διεξήχθη συντομώτατα. Γάλλος ἀξιωματικός, παρακολουθήσας αὐτήν, ἔγραφεν: «Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶναι καλῶς συγκεκροτημένος καὶ φρονῶ ὅτι εἰς τὸ μέλλον πρέπει νὰ τὸν ὑπολογίζωμεν. Ὅλος ὁ κόσμος ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ Διάδοχος ἠδυνήθη νὰ ὁδηγήσῃ τὰ στρατεύματά του μετὰ μεγίστης σταθερότητος καὶ ἀπεδείχθη γνωρίζων νὰ παρασύρῃ τοὺς ἄνδρας» (29)8 Νοεμβρίου).

Ἡ ταχύτης τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐξέπληξε δυσαρέστως τοὺς Βουλγάρους· ἤλπιζον ὅτι εἶχον καιρὸν νὰ ἐπιστρέψουν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἔφθασεν ἐκεῖ ἓν σῶμα βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τὴν 6)19 Νοεμβρίου οἱ πρίγκηπες Κύριλλος καὶ Βόρις ἐζήτησαν καὶ ἔγιναν δεκτοὶ παρὰ τῷ Διαδόχῳ.

«—Καλῶς ἤλθετε, ἀγαπητοὶ ξένοι μου!» τοῖς εἶπε.

«—Ξένοι σας; Ὄχι δά! Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ὅσα καὶ σεῖς δικαιώματα ἐδῶ.»

Λογομαχία, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ἔχῃ χειρίστας συνεπείας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἀπηλευθέρωνεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὰς μεγάλας νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, τὴν Θάσον, τὴν Ἴμβρον, τὴν Χίον, τὴν Σαμοθρᾴκην, τὴν Μυτιλήνην, τὴν Σάμον. Ὁ τουρκικὸς στόλος ἀπεπειράθη νὰ ἐξέλθῃ τῶν Δαρδανελλίων: ὑπεχώρησε κατὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Κοὺμ-Καλέ.

Κατέστη τέλος δυνατὸν νὰ δοθῇ ἡ Κρήτη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ βουλευταὶ τῆς Κρητικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν 1)14 Ὀκτωβρίου εἰσῆλθον θριαμβευτικῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς· ὅπως ὁ Θησεὺς ὅταν ἐνίκησε τὸν Μινώταυρον.

Ἀπὸ τῆς Ἠπείρου μέχρι τῆς Κρήτης διὰ τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου ἐτεντώθη τὸ θαυμαστὸν ἐλατήριον τῆς Μεγάλης Ἰδέας, τὸ ὁποῖον συνεκρατεῖτο δέσμιον ἀπὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος. Ὀκτώβριος τοῦ 1912: αἱ μεγάλαι ὧραι τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ καθορισθῇ ἡ τεραστία καὶ βαθεῖα ἀπήχησις τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν εἰς ὅλους τοὺς πληθυσμοὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ...

Οἱ Τοῦρκοι, ὑπείκοντες εἰς ἐπιτηδείας συμβουλάς, ἐβιάσθησαν νὰ ζητήσουν ἀμνηστείαν, πρὶν ἢ ἤττα των ἀποβῇ εἰς ὄλεθρον. Ἔγινεν ἡ ἀνακοχὴ τῆς Τσατάλτζας. Καὶ μετά τινας ἑβδομάδας ἤρχισαν διαπραγματεύσεις ἐν Λονδίνῳ: ἡ Διάσκεψις τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

Ἡ συζήτησις διὰ τὴν διανομὴν τῆς Μακεδονίας ἤρχισε νὰ διασπᾷ τοὺς Συμμάχους. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις μετὰ τοῦ Στεφ. Σκουλούδη καὶ τοῦ Γεωρ. Στρέιτ ἀντεπροσώπευε τὴν Ἑλλάδα ἐν Λονδίνῳ, θὰ ἦτο διατεθειμένος ν' ἀφήσῃ εἰς τοὺς Βουλγάρους τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Μακεδονίας, μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ συναντιπρόσωποί του ἀντετέθησαν δι' ὅλων των τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἀδυναμίαν του αὐτήν. Καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὡς φρουρὸς ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος.

***

Ἀλλ' αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ Λονδίνου δὲν κατέληξαν τότε εἰς συμφωνίαν. Μία κυβερνητικὴ μεταβολὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέφερε τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἀφήσας ἰσχυρὰν προκάλυψιν περὶ τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ Διάδοχος μετέφερε τὸ μέγα μέρος τῶν στρατευμάτων του εἰς τὴν Ἤπειρον, διὰ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ποιολορκίαν τῶν Ἰωαννίνων, ὅπου οἱ Τοῦρκοι κατώρθωναν ἕως τότε νὰ ἀποκρούουν τὰς ἑλληνικὰς ἐπιθέσεις.

Μὲ τὰς σημαντικὰς ἐνισχύσεις, τὰς ὁποίας ἔφερε μετ' αὐτοῦ ὁ Διάδοχος, ἐπανέλαβε ζωηρότερον τὰς ἐπιχειρήσεις, τὴν 21)6 Μαρτίου οἱ Τοῦρκοι ἐσυνθηκολόγησαν.

Παραθέτω ἐνταῦθα τὰς ἀμέσους ἐντυπώσεις ἑνὸς μάρτυρος, τῆς κυρίας Γκὺ Σαντεπλέρ, ἡ ὁποία ἀφῆκε τὴν συγκινητικωτέραν καὶ ζωηροτέραν περιγραφὴν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἡμερῶν (εἰς τὸ ἔργον της Ἡ πολιορκημένη πόλις).

Τὰ Γιάννενα, ἡ πρωτεύουσα καὶ τὸ Ἅγιον Βῆμα τῆς Ἠπείρου. Ἡ Ἤπειρος, τὸ ἀγαπητότερον ἱερὸν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος!

«Νέα αὐγὴ ἐκείνη ἐκεῖ, αὐγὴ ἱστορική. Ἡ πόλις, ἡ ὁποία ἀπὸ πέντε αἰώνων ἐσπάρασσεν ὑπὸ τὴν ξένην πτέρναν, ἐκοιμήθη τουρκικὴ καὶ μουσουλμανική καὶ ἐξύπνησεν ἑλληνική καὶ χριστιανική.»

Ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σοῦτσον εἰσῆλθεν τῶν πρωτοπορεία.

«Ἐγελοῦσαν, λέγει ἡ Σαντεπλέρ, ἔκλαιγαν, ἐφιλοῦντο γέροι καὶ νέοι, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι. Ἀλλόφρονες, μὲ λυγμοὺς εἰς τὴν φωνήν, ὡσὰν παραληροῦντες ἢ εὐρισκόμενοι εἰς ἔκστασιν, ἐφώναζαν: «Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός! Ζήτω ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος!» Καὶ ἡ ἀπέραντος βοὴ τῶν ζητωκραυγῶν, παλλομένη, εὐτυχής, τρομερὰ ἀνεμιγνύετο μὲ τὸν ἦχον τῶν κωδώνων ποὺ ἐσήμαιναν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ὡσὰν νὰ ἐσκόρπιζον φῶς εἰς τὴν διαφανῆ καὶ γλυκεῖαν ἀτμοσφαῖραν.

»Ἡ γρηᾶ ὑπηρέτριά μου μ' ἐχαιρέτισε τὴν ἡμέραν ἐκείνην σοβαρά, εὐλαβητικά, μὲ τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν προφέρουν οἱ ὀρθόδοξοι ὅταν συναντῶνται τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα: «Χριστὸς ἀνέστη!

Ἡ εἴσοδος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἀληθῶς ἀνέστη!» Ὁ λόγος αὐτὸς ποὺ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ χείλη τῆς ταπεινῆς ἐκείνης γυναίκας καὶ μὲ τὸν τρόπον ποὺ τὸν εἶπε, μοῦ ἔφερε τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια. Χριστὸς ἀνέστη! ἐπανελάμβανον ὅλοι εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰς ἐλευθερωμένα Γιάννενα ὅλοι ἦσαν ξανάνιωμα καὶ φῶς!

»Ὅταν ἀντήχησαν οἱ ἀναγγέλλοντες τὴν εἴσοδον τοῦ Διαδόχου κανονιοβολισμοί, ρίγος διέτρεξε τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὡσὰν νὰ μετεδίδετο καὶ εἰς τὰ πράγματα... Κεφάλια ξαναμμένα ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν, ἑκατοντάδες, χιλιάδες κεφαλῶν!... Εἰς τοὺς ἐξώστας, εἰς τὰ παράθυρα καὶ τὰς στέγας κυανόλευκοι σημαῖαι κυματίζουν ὡς πτέρυγες. Γενεαί, γενεαὶ ἐπερίμεναν τοῦ κακοῦ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ποὺ ἔρχεται. Γέροι τὴν ηὐχήθησαν ἀπὸ τὰ χείλη τῶν ἀγρίων τῶν ὀρεινῶν μὲ παθιασμένην φαιδρότητα, μὲ φλογερὰν εὐλάβειαν... Ἡ φωνή, τὰ μάτια τῶν Γιαννιωτῶν τὸ πρωὶ ἐκεῖνο ἐμοιαζαν ἀνθρώπων ποὺ εἶδαν θαῦμα. Τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως εἶχε πράγματι συντελεσθῆ εἰς τὰς καρδίας των...

Ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Στρατηλάτου - Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὰ Ἰωάννινα

»Ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς τὸ ἔδαφος ἐκαλύφθη ἀπὸ κόκκινα κουρέλια. Ὁ καθεὶς ἀπέσπα ἀπὸ τὴν κεφαλήν του τὸ φέσι, ποὺ ἔφορει διὰ τῆς βίας, καὶ τὸ ἐξέσχιζε, πετῶν καταγῆς τὰ κομμάτια...»

Ἀλλ' ἀκούσατε τὴν θαυμασίαν ἀφήγησιν τῆς εἰσόδου τοῦ Διαδόχου εἰς τὰ Γιάννενα:

«Ἡ εἴσοδος ἦτο μεγαλοπρεπής, πανηγυρικὴ· μᾶς ἔδωκε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐζήσαμεν μίαν σπανίαν, ἀλησμόνητον ὥραν... ὅτι ἠσθάνθημεν τὸ θριαμβευτικὸν πέρασμα τῆς Ἱστορίας. — Χθὲς ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος, χθὲς ὁ νικηφόρος Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσῆλθεν εἰς τὰ Γιάννενα.

»Αἱ πριγκήπισσαι Ἑλένη καὶ Ἀλίκη τῆς Ἑλλάδος, ἐνδεδυμέναι μὲ ταγὲρ καὶ φοροῦσαι καπέλλα ἀπὸ γούναν, ἐστέκοντο ὄρθιαι εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ κεντρικοῦ παραθύρου (τοῦ Διοικητηρίου): ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, μελαχροινὴ καὶ ὑψηλή, ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη, πλέον μικροκαμωμένη μὲ λαμπρὸν ξανθὸν χρῶμα καὶ αἱ δύο χαριτωμέναι, φιλομειδεῖς, ἀκτινοβολοῦσαι νεότητα, ἡ μία μὲ περισσότερον μεγαλεῖον, μὲ περισσότεραν χάριν ἡ ἄλλη. Ἀντὶ ἀκολουθίας αἱ Ὑψηλότητες τῶν εἶχον τὴν παράταξιν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

»... Ἕνα πρωὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐκεῖνα πρωϊνὰ τῆς Ἀνοίξεως, ποῦ ξανοίγει τὸ θεῖον ξανάνιωμα τοῦ κόσμου... Καὶ εἰς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου τὴν δείχνουν ὁλόχρυσον, ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος κατευθύνεται πρὸς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ὅπου θὰ ἐτελεῖτο δοξολογία...

»Κωνσταντῖνος! Κωνσταντῖνος! Τί γόητρον ἔχει αὐτὸ τὸ ὄνομα ποὺ ἐπαναλαμβάνουν ὅλοι μέσα εἰς ἕνα εἶδος παραληρήματος! Ἄλλοτε, κατὰ τὰς ζοφερὰς ἡμέρας τῆς πολιορκίας, εἶχεν ἀναζωπυρώσῃ τὰς ἐλπίδας καὶ κεντρίσῃ τὰς φαντασίας... Δὲν προέλεγε μία λαϊκὴ προφητεία ὅτι ἡ Βυζαντινὴ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ἀπὸ Κωνσταντῖνον ἀπολεσθεῖσα ἔμελλε νὰ ἀνασυσταθῇ ἀπὸ Κωνσταντῖνον πάλιν; Καὶ νὰ ὁ Κωνσταντῖνος τῆς Ἑλλάδος ἀνέκτησε τὰ Γιάννενα!»

Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα - Ἤπειρος, Μακεδονία. Χάρις εἰς τὸ ξίφος τοῦ Κωνσταντίνου ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου νὰ πραγματωθοῦν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κοινὴ γνώμη ἐδυσφόρει ἐν Ἀθήναις, διότι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐζήτει ἐκ τῆς Μακεδονίας παρὰ μόνον τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Χαλκιδικήν.

Τὴν 1)14 ἐπηρωτήθη σφοδρῶς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Γούναρη, Θεοτόκη καὶ Ῥάλλη. Διεκήρυξαν τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, ἐφ' ὅλων τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἑλληνικαὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν: ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίωσιν ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶς τοῦ Στουμόνος ἐδαφῶν, ὄχι, εἶπε, διότι ζητεῖ ἡ Βουλγαρία τὴν κατοχήν των, ἀλλὰ διότι ἐπιβάλλεται τοῦτο ἐκ γεωγραφικῶν λόγων....

«Δὲν θ' ἀπεδεχόμην, προσέθεσε, τοιαύτην μεθόριον, πλήρη κινδύνων δι' ἡμᾶς· διότι ἐὰν πρόκειται νὰ ἐκταθῶμεν, χωρὶς διακοπὴν τῆς συνεχείας, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ περιλάβωμεν ὅλους τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Θράκης, ἡ Ἑλλὰς οὕτω ἐκτεταμένη, ἄνευ σπονδυλικῆς στήλης, κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν, θὰ ἦτο περισσότερον ἀνίσχυρος, παρὰ ἐὰν τὰ σύνορά της ἐστρογγυλεύοντο πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν.»

Αὐτὸ ἦτο ἀπάρνησις τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ νομιμωτάτων πόθων τῆς Ἑλλάδος· ἐγίνετο δεκτὸς ὁ Σλαυϊσμὸς ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου, ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης· ἠμποδίζετο εἰς τὴν νικήτριαν Ἑλλάδα τοῦ Κωνσταντίνου ὁ δρόμος πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν. Πολλοὶ Ἕλληνες ἐνώπιον τοιαύτης πολιτικῆς ἤρχισαν νὰ καταλαμβάνωνται ὑπὸ ἀνησυχίας...

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ δολοφονία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. — Ἡ ἀνάρρησις τοῦ Κωνσταντίνου. — Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Γεωρ. Θεοτόκη εἰς Βερολῖνον καὶ τοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη εἰς Βιέννην. — Μία συνομιλία μὲ τὸν Μπέρτχολδ. —Ἀπὸ Κιλκὶς εἰς Βουκουρέστιον.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. — Τὸ Ἐμποροδικεῖον ἐκήρυξε τὴν Ἀγοραστικὴν καὶ Ἐργατικὴν Τράπεζαν ὡς παρανόμως ἱδρυθεῖσαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. — Ὁ Σύνδεσμος τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Γεωργίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν δασμολογικὴν ἀνακωχήν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. — Ὁ βουλευτὴς κ. Πὼλ Ρεϋνώ, ἡγέτης τῆς πλειονοψηφίας, ὁμιλῶν εἰς Σάστρ, ἐπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐθνικοποιήσεως τῆς παραγωγῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τουλώνου, ὅτι τελεταὶ ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι τοῦ μεγάλου Προσθηγγιανοῦ ποιητοῦ Μιστραὶ ἐτελέσθησαν εἰς Μπαζόλ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. — Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀφίκετο σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κόμητος Ὀθλόν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Ὁ πρίγκηψ μετέβη ἀπευθείας εἰς τὸ Διοικητήριον, ἐπευφημούμενος ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ ἀπείρου πλήθους.

Εἰς Το Περιθωριον Τον Γεγονοτων

Εἰς τὴν Χάγην, κατόπιν μακρῶν καὶ ἐπιπόνων διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας κατέστησε δυσχερεῖς ἰδίως ὁ διχασμὸς τῶν μεγάλων Δυνάμεων κατὰ τὴν ὑποστήριξιν ἀντιθέτων ἀπόψεων τῶν συζητητῶν, ἐπετεύχθη, τέλος, ἡ ἐπιθυμητὴ ἐκείνη συμφωνία, ἡ ὁποία κατέστησε δυνατὴν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ καὶ τὸν τερματισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως. Δι' ἡμᾶς τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ διεκδικήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἱκανοποιηθῇ κατὰ τὰς ἐν Παρισίοις συζητήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκυρώθησαν εἰς τὸ ἀκέραιον, μόναι αὐταὶ ἐκ τῶν διεκδικήσεων τῶν ἄλλων κρατῶν. Καὶ οὕτως ἡ Ἑλλὰς ἐξασφαλίζει ἐφεξῆς τὴν εἰσπραξιν ποσῶν ἰσων πρὸς ὅσα θὰ καταβάλῃ ἐτησίως διὰ τὰ πολεμικά της χρέη. Αἱ Ἑλληνικαὶ διεκδικήσεις ἔτυχον εἰς τὴν Χάγην συμπαθοῦς ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους ὅλων τῶν Δυνάμεων, δίκαιον δὲ εἶνε νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Ἰταλία παρέσχεν ἐκθυμον τὴν ὑποστήριξίν της καὶ διηνεκῶς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπαιτουμένων ἐτησίως ποσῶν, παραιτηθεῖσα ὑπὲρ αὐτῆς τοῦ εἰς ἑαυτὴν ἀναλογοῦντος μεριδίου ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Οἱ καπνέμποροι καὶ οἱ καπνοβιομήχανοι ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ συμπτωμάτων τινῶν, ἐκδηλουμένων μεταξὺ τῶν καπνεργατῶν ἀπό τινες, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνδεικτικὰ κάποιας ἐντατικωτέρας ἐσχάτως κομμουνιστικῆς προπαγάνδας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Ἴσως δὲν ἦτο κἂν ἀνάγκη τοῦ σχετικοῦ διαβήματος τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν καπνεμπόρων καὶ τῶν καπνοβιομηχάνων διὰ νὰ διαπιστωθῇ τὸ γεγονὸς τοῦτο. Εἶνε προφανὲς ὅτι τὰ ἐδῶ ὄργανα τῆς Τρίτης Διεθνοῦς ἔχουν ὁδηγίας νὰ ἐνεργήσουν ἐντατικώτερον μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν πρὸς δημιουργίαν νέων πυρήνων κοινωνικῶν ταραχῶν, ἀφοῦ ἡ ἀπόπειρά των μεταξὺ τῶν φοιτητῶν ἔσχε τὸ γνωστὸν γελοῖον καὶ ἄδοξον τέλος, παρ' ὅλας τὰς μεταφρασθείσας εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ κυκλοφορησάσας μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν τῶν Παρισίων ἐκκλήσεις τῆς ἀπεργιακῆς τῶν φοιτητῶν Ἐπιτροπῆς. Ἄλλωστε καὶ τὸ ἐδῶ ἐκδιδόμενον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Κομμουνισμοῦ προπαγανδίζει τελευταίως τὴν ἰδέαν τῆς τονώσεως τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος, παριστῶν τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἐξεγέρσεως ὡς ἐνισχυόμενον εἰς ὅλας τὰς χώρας. Ὑποθέτομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν καμμίαν ἀνατρεπτικὴν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας ἐκδήλωσιν διὰ νὰ ληφθοῦν μέτρα προστασίας τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι κινδυνεύουν καὶ πάλιν νὰ πέσουν θύματα ἀσυνειδήτων ἐκμεταλλευτῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΚΟΝ

Εἰς τὸ Ἐλαιοκομικὸν Συνέδριον ἠκούσθη χθὲς φωνὴ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος τοῦ πολυτίμου τούτου Ἑλληνικοῦ προϊόντος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγράφομεν χθὲς ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης. Τὸ γεγονὸς εἶναι ἐνθαρρυντικόν. Διότι τὸ Ἑλληνικὸν λάδι καταναλίσκεται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος του ἐντὸς τῆς χώρας, εἴτε αὐτούσιον, εἴτε διὰ τὴν σαπωνοποίαν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον εἶναι τὸ ἐξαγόμενον. Κατὰ συνέπειαν, ὁ μέγας πελατὴς τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος δικαιοῦται νὰ ἀξιοῖ νὰ βελτιωθῇ ἡ ποιότης τοῦ προϊόντος αὐτοῦ. Ἡ ὑπεροχὴ εἰς ποιότητα τῶν Ἰταλικῶν καὶ τῶν Ἱσπανικῶν ἐλαίων εἶνε δυνατὸν νὰ ἀντικρουσθῇ νικηφόρως ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά, διότι διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς κατασκευῆς, τὰ ἔλαια πολλῶν Ἑλληνικῶν περιοχῶν θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν τόσον διαυγῆ καὶ τόσον ὀλίγον ὀξέα, ὅσον καὶ τὰ ξένα. Τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται καὶ τὴν καλυτέραν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν σπορελαίων, περὶ τῶν ὁποίων ἐγίνετο ἐπίσης λόγος κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Ἐλαιοκομικοῦ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΟΥΚΟΙΝΟΥ

Ἡ φροντὶς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μερικῶν ἀπαραιτήτων ὅρων ὑπὲρ τοῦ Κοινοῦ εἰς τὰ κινηματοθέατρα εἶνε ἄξια κάθε ὑποστηρίξεως. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς αἱ διευθύνσεις τῶν κινηματοθεάτρων, ἀφοῦ τὸ συμφέρον τῆς πελατείας των εἶνε καὶ ἰδικόν των συμφέρον. Πρὸ τινων μόλις ἡμερῶν ἐσημειώθη εἰς τὸ Πάσφηλδ τῆς Σκωτίας μία τραγικὴ καταστροφὴ εἰς κινηματοθέατρον, πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν εἴχομεν θρηνήσει καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας τόσα θύματα ἐκ πανικοῦ εἰς μίαν αἴθουσαν λαϊκοῦ κινηματογράφου, συγχαλομένου ἰδίως ἀπὸ παιδιά. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν λαμβάνει τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς κάθε πολιτισμένον καὶ καλῶς διοικούμενον τόπον μέτρα προνοίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ποὺ ἔχει νὰ ὠφεληθῇ εἶνε τὸ Κοινόν. Καὶ ἀσφαλῶς ἐν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ καμμία συμβιβαστικὴ ὑποχώρησις.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

*Νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ πρόνοια περὶ τοῦ ὁρίου τοῦ ὕψους τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας. Διότι, ἂν ἰδιοκτήτης, ἀνεγείρων μεγάλην οἰκοδομήν, ἀνέστειλεν ἑκουσίως τὴν εἰς αὐτὴν προσθήκην δύο ἀκόμη ὀρόφων, διὰ νὰ μὴ ἀποκρυσθῇ ἡ ἐκ τῆς πλατείας τοῦ Ζαππείου θέα τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, δὲν εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ ἄλλοι ἰδιοκτῆται θὰ ἔχουν αὐτὴν τὴν πολιτισμένην ἀντίληψιν. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ Ζαππείου θέα εἶνε κάτι, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ἀθηναίους καὶ εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν ἐπισκέπτην τῆς πόλεως μας. Ἐὰν ἐπιτρέψωμεν τὴν ἀνέγερσιν τῶν ὑψηλῶν οἰκοδομῶν, θὰ ἀποκρυσθῇ ἡ θέα αὕτη ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πόλεως. Ἐὰν ἀφήσωμεν τὸ ζήτημα ἐκκρεμές, θὰ ἀναγκασθῶμεν ἀργότερον νὰ ἀποζημιώσωμεν τὸν ἰδιοκτήτην τῆς οἰκοδομῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν θέαν τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἐξασφάλισις αὕτη εἶνε ἀναγκαία καὶ ἀπὸ ἄλλας ἀπόψεις. Ἡ ὑπερβολικὴ ὑψωσις τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας ἐπιφέρει ἀφόρητον ἀέρα εἰς τὴν ὁδόν, ἐμποδίζει τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν τῶν ἀναφορικῶν μηχανῶν καὶ ἀμαυρώνει τὴν ὄψιν τῆς πόλεως. Ἐὰν ἐ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένει οἱ Ἕντυποι ἀπεδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Ἀπμ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περτινὰ καὶ τὴν ὑφρωΐδα τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἔγκυροι. Οὐδὲν πετε ἄλλη ἀπεδεῖξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἀπὸ ἄλλας τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀντιτέρω εἶν ἀνεγκυρίζονται.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἡ ρούνα καὶ τὰ ράμματα

(Ἡ κουνελίου μεταμορφώσεις μετὰ συνεχείας)

— Πῶς σοῦ φαίνεται αὐτή ἡ ρούνα μου; μὰ φύσεις μὰ ἐρωδιά φδυνοῦμαι ἡ Λιλῆ, κρατώντας ἕνα κάποιο πελέ, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἐθάμπνε τὸν γουνένο γιακά του.

Ὄχαι, Λιλῆ! ... Πολὺ ὡραία!...

— Καὶ ἔχεις δὲν μοῦ σπείχαι πολὺ Λάχανα σχεπιαζί! Αὐτὴ πρώτης τέλειας! ... Δύο χιλιάδες πενῆκα ὁ γιακάζ!

— Δύο χιλιάδες!

— Ἐπ! Τί; Πολὺ σοῦ φαίνεται! Ὀλοκάρφες γιακὲς σουρωνὲς! Ἔχει ἕξι δόμπιστα, χωρὶς τὴν φουσά!.

* * *

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ γιακὰ μου! Δὲν εἶνε ἀρκὸς ἐπιν μὲ βοῦλα ἀφτὴν. Δίφτς; Δὲν ἤταν ἀφείς σουρωτὲ!... Μοῦ σκέπτεις ἔντελες τὴ κοφιλί!... Τὸν ἄλλης καὶ τὸν ἄλλον ἀφτοί!. Μοῦ περίσσεψαν καὶ μερικὰ κομμάτια καὶ ἔκαμάβφανα τὴς μανσέτες... Δὲν εἶνε ἐτοι ἀφείς, μ' κάτσε νὰ κοιμᾶσι ποῦ εἶνε στὸ πλάι;

* * *

— Ἄν δὲν ἤξα καὶ λίγο γοῦσα, θὰ ἤφεσν ἀπεχτισμένη νὰ φορῶ ἕλον τὸν ἀφτὸν κουνελίνο τὴς φαπάσους γιακάζ. Δὲν εἶνε καλόπεφχο ἔτσι; Σέλασε καὶ τὴς σωνάστες καὶ ἔκαναν ἕναν γιακὰ ὁμόιον, ἀπὸ πάνω ἀς κάτω!... Ἔτσι μάλιστα! Εἶνε τόφα ἐνα πανοφοφάκι κοῦκι. Τὰ ἀκόλουθα ἔκαμς ἄλλο κ' εἶνε πάντα ἡ γυφτὲ!

* * *

— Τί ἀφάλι ἔκαμες ἡ γούνες μου; ... Δὲν μοῦ τὸ ἔκαμε ἀπόλυτα ἔτσι!... Ἔφεν ἐνα τόφα κάτι παφαπάνω—λιφῆφ δυὸ ἔκαμα ἀπόφαση, ἤτις θὰ μετάφφιζε τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀφτῶν μου. Μφφ-τεὶ-Μφτυὶς πρόστης τοῦ φόφου Ἀγόφφου κὶ ἐνὸς κυτεφίου φουλάφ γὰ ἀπφαστεῖ, ποὺ ἔκε δφμοὶ!

Ἔλεστα σνέλεστα μέτα ἐβδομάδα καὶ ἔλεστα ξυλωμένα.

— ΑΝΝΙΝΟΣ

Η α' συνέλευσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν καλλιτεχνῶν

Συνῆλθε χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῦ Δημόκριτου Ἀναθρωπίου κ. Μεραρίου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν καλλιτεχνῶν ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἀνοικτῷ τῶν Κυριακῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ ἐκεῖ ἄλλα 4 λίμπρα ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐν δεκαπενταετίᾳ ἐορτῶν κ. Μεραρίου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΥΠΟ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΓΚΩΦ

ΣΟΦΙΑ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπό τινων ἡμερῶν κυκλοφεροῦσιν ἐν τῷ Τύπῳ εἰδήσεις περὶ ριζικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Κυβερνήσει ἐξικνουμένων μέχρις ὁλοσχερεῖς σχεδὸν κυβερνητικῆς μεταβολῆς, μελλούσης νὰ γίνῃ μετὰ τὸ τέλος τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης. Ἤδη, κατὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας, δύο ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Μπομπτσέφκι καὶ τῆς Παιδείας Ναϊντένωφ ἔχουν θέσει τὰς παραιτήσεις των εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Διάπτσεφ ἵνα διευκολύνωσιν αὐτόν ὅπως διατηρήσῃ τὴν ἑνότητα τῆς «Δημοκρατικῆς Συνεννοήσεως», ἀπειλουμένην ἐκ σοβαρῶν διαφωνιῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ὁ κ. Διάπτσεφ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Βόριδος, θὰ προσπαθήσῃ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν τῇ συνεργασίᾳ τοῦ κ. Τσαγκώφ, τοῦ ὁποίου ὅμως τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀποκρούουν οἱ φίλοι τοῦ κ. Διάπτσεφ.

Γενικῶς κρατεῖ ἐνταῦθα ἐντύπωσις ὅτι ἐπανερχομένου τοῦ Βασιλέως, ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος, θὰ ἐκδηλωθῇ κυβερνητικὴ κρίσις, τῆς ὁποίας ἡ ἔκβασις κρατεῖ ἐν ἀνησυχίᾳ τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους.

ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΛΥΘΗ ΑΚΟΜΗ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΟΦΟΥΛΗ ΚΑΙ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Τὸ προκληθὲν ζήτημα ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ ἐπιτελάρχου τοῦ Στρατοῦ κ. Ἀλ. Μαζαράκη, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τούτου δημοσιεύσεως τοῦ γνωστοῦ ἄρθρου, δὲν ἐλύθη χθές. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν περαιτέρω δημοσιευομένων δηλώσεών του, θεωρεῖ τὸ ζήτημα τεθειμένον, ὡς πρὸς τὸν τύπον, διότι δῆθεν ὁ κ. Μαζαράκης δὲν τοῦ ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν τὸ κείμενον τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου του, ἀλλὰ μόνον τοῦ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν πρὸς δημοσίευσιν ἄρθρου διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, ὁ κ. Σοφούλης εἶνε προφανὲς ὅτι, ὑπείκων εἰς ὡρισμένας πιέσεις, ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν κ. Μαζαράκην νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του, τοῦθ' ὅπερ ὅμως ὁ τελευταῖος δὲν εἶχε πράξει μέχρι τῆς χθές, ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ δημοσιεύσῃ ἄρθρον ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ περιοριζόμενον ἄλλως τε εἰς τὴν ἔκθεσιν θεωρητικῶν γνωμῶν.

Ὁ κ. Μαζαράκης ἐπεσκέφθη χθὲς π. μ. τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλην καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἐσκάπει δι' αὐτοῦ νὰ θίξῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅτι ὡμίλησε θεωρητικῶς, ὡς τοῦτο ἐθίζεται καὶ εἰς τὰ ξένα Κράτη. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἤκουσε τὰς ἐξηγήσεις τοῦ κ. Μαζαράκη χωρὶς νὰ δηλώσῃ μετὰ τὴν συζήτησιν ὅτι θεωρεῖ τὸ ζήτημα λῆξαν.

Μετὰ τὸν κ. Μαζαράκην ἐπεσκέφθησαν ἀλληλοδιαδόχως τὸν κ. Σοφούλην οἱ ἀντιστράτηγοι κ.κ. Α. Ὀθωναῖος καὶ Κ. Μανέτας, ὡς καὶ ὁ ὑποστράτηγος κ. Α. Μερεντίτης. Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἦσαν σχετικαὶ μὲ τὸ προκληθὲν ζήτημα ὡς πρὸς τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Μαζαράκη.

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Τὸ ζήτημα ἐπροκάλεσε κατάπληξιν εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους, ἡ πλειονότης τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι τάσσεται ὑπὲρ τοῦ κ. Μαζαράκη, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι ὀρθῶς οὗτος ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην συστηματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ στρατοῦ, διότι τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λαμβανόμενα, καὶ τόσον διατυμπανιζόμενα, μέτρα ὑπὲρ αὐτοῦ εἶναι μόνον «ἡμίμετρα». Ἀλλὰ μεγαλυτέραν κατάπληξιν ἐνεποίησεν, εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, ἡ δημιουργία ζητήματος μετὰ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ μόνον ἀποδεικνύει, κατὰ τοὺς ἐν λόγῳ κύκλους, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ζητήματος ὑπάρχουν καὶ κινοῦνται αἱ ἐλέγκαι καὶ τὰ συμφέροντα ὡρισμένων στρατιωτικῶν παραγόντων, τοὺς ὁποίους φαίνεται ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δὲν ἠδυνήθη μόχθῳ τέλους νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Ἄλλωστε, παρατηρεῖται ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἐτέθη ὡς «πρὸς τὸ «πειθαρχικὸν» παράπτωμα τοῦ κ. Μαζαράκη, ἐφόσον δὲν ὑπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ τὸ κείμενον τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου του εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἐπιτελάρχου. Εἶναι ἄρα, προφανές ὅτι ἐκρίθη καλὴ ἡ εὐκαιρία διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως παρ' ἄλλου ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ παραγόντων.*

Κατ' ἄλλας συναφεῖς πληροφορίας, ἡ μῆνις τῶν ἐν λόγῳ παραγόντων κατὰ τοῦ κ. Μαζαράκη ἔχει ἀφορμὰς προσωπικάς, συγκκλυπτομένας ὅπισθεν τοῦ ζητήματος τῆς ἱδρύσεως θέσεως γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατεύματος μὲ δικαιώματα ἀνάλογα πρὸς τὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἐν καιρῷ πολέμου, τὴν ὁποίαν θέσιν λέγεται ὅτι ἐποφθαλμιᾷ ἀπὸ καιροῦ ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ὀθωναῖος. Ὁ κ. Μαζαράκης φαίνεται ὅτι ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς ὑποθελῆς παρομοίου νομοσχεδίου, ἐφ' ᾧ καὶ κατέστη ὁ στόχος τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ θεσμοῦ παραγόντων.

Εἰς τὴν σχετικὴν κίνησιν λέγεται ὅτι δὲν εἶναι ἀμέτοχοι καὶ οἱ περὶ τὸν κ. Πλαστήραν ἀξιωματικοί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης εἰς χθεσινὰς ἀνακοινώσεις του ἐδήλωσεν ὅτι ὁ κ. Μαζαράκης τῷ ἐξήτησεν ἁπλῶς, ἀπὸ τιμῆς, τὴν ἄδειαν νὰ γράψῃ ἐν ἄρθρον ὅπερ θὰ ἐδημοσιεύετο εἰς πολιτικὸν περιοδικόν. Ἐπειδὴ δέ, λέγει, ἐφρόνει ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου ἐπρόκειτο νὰ γράψῃ διὰ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν εἰς τὸν Στρατόν, παρέσχε τὴν σχετικὴν ἄδειαν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἦτο ἄδεια ἐν λευκῷ. Ὁ κ. Μαζαράκης, συνεπῶς, προκειμένου νὰ γράψῃ ὅσα ἔγραψε ἦτο ὑποχρεωμένος ἐκ τῶν ἰσχυόντων κανονισμῶν νὰ ὑποβάλῃ τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου του πρὸς ἔγκρισιν ὅπερ ὅμως δὲν ἔπραξε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Μαζαράκης προέβη χθὲς εἰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Μετ' ἀπορίας εἶδον νὰ δοθῇ ἐκ μέρους μερίδος τοῦ Τύπου ἑρμηνεία ἄρθρου μου δημοσιευθέντος εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐργασίας». Ὡς ἐμφαίνοντος διαφωνίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, γραφὲν κατόπιν αἰτήσεώς καὶ δοθείσης ἐγκρίσεως ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀφεῶρα, ὡς πᾶς ἀναγνώσας αὐτὸ ἀντιλαμβάνεται, τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ, τοῦ τύπου καὶ ἐν γένει παντὸς Ἕλληνος ἐνδιαφερομένου περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ Στρατοῦ καὶ περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ρητῶς δὲ ἐδηλοῦτο ἐν αὐτῷ ὅτι εἶνε «ἔργον τῆς Κυβερνήσεως νὰ καθορίσῃ τὰς θεμελιώδεις βάσεις, τῶν δὲ ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἡ προσαρμογὴ τῶν διατιθεμένων μέσων εἰς τὰς ἀνάγκας». Πῶς τοῦτο ἑρμηνεύεται διαφωνία, ὁμολογῶ, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω.

Θὰ ηὐχόμην ἡ ἀντικειμενικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν ζητημάτων ὑπευθύνως καὶ ἐνυπογράφως νὰ ἐγίνετο δημοσίᾳ εἰς τὰς στήλας ἰδίως τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ὡς τοῦτο γίνεται πανταχοῦ. Εἰς ἐν τῶν τελευταίων τευχῶν τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων» ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐδημοσιεύσεν ἄρθρον περὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ, περὶ τῆς τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ ἐκ τούτου κινδύνου, ἀλλ' οὐδεὶς ἐσκέφθη ἐκεῖ νὰ τοῦ δώσῃ χροιὰν πολιτικὴν ἢ ἀντιπολιτευτικὴν καίτοι ἔθιγε λεπτὰ πολιτικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπέφυγα ἐγὼ νὰ θίξω.

Διὰ τοῦτο γράφω εἰς τὸ ἄρθρον μου ὅτι «τὸ ζήτημα τοῦ στρατοῦ ὡς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ μένουν ἐκτὸς τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ».

Ἐάν, ὡς ἐγράφη, ὑπῆρχε περίπτωσις ριζικῆς διαφωνίας πρὸς τὴν στρατιωτικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε ἡ Κυβέρνησις θὰ μοὶ ἀνέθετε τὴν ἣν κατέχω θέσιν, οὐδ' ἐγὼ θὰ ἐδεχόμην τοιαύτην ἐὰν τυχὸν ὑπάρχῃ ρον, τοῦτο εἶνε ζήτημα καθαρῶς ὑπηρεσιακόν, ἀμόδιος δὲ εἶνε ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὡς ὑπεύθυνος ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ, νὰ δώσῃ τὴν λύσιν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ ὅτι ὑφίσταται ζήτημα ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου κ. Μαζαράκη, λόγῳ τῆς ἐκδηλωθείσης διὰ τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου διαφορᾶς ἀντιλήψεων, ὁριστικὴ δὲ λύσις θὰ δοθῇ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. Σοφοῦλης θὰ ζητήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Μαζαράκη. Ὡς πιθανὸ διάδοχον αὐτοῦ φέρονται ὁ ἀντιστράτηγος κ. Κλάδος — ὅστις, ὅμως θεωρεῖται φίλος τοῦ κ. Κονδύλη — καὶ οἱ ὑποστράτηγοι κ. κ. Μερεντίτης καὶ Καθενιώτης.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐγνώσθη, προκειται νὰ προβῇ εἰς ἐκτενεῖς δηλώσεις περὶ τοῦ συντελεσθέντος εἰς τὸν στρατὸν ἔργου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος εὐθύς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἀνακινηθέντος ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ζητήματος ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Μαζαράκη, προέβη εἰς δηλώσεις, τονίζων ὅτι ἂν ἡ δημοσίευσις τοῦ ἄρθρου ἐγένετο ἄνευ ἀδείας τοῦ κ. ὑπουργοῦ προκύπτει ζήτημα παραπτώματος πειθαρχικοῦ, ἀναμφισβητήτως δὲ ὄχι σοβαροῦ, διότι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου οὐδὲν ἀπολύτως ἔχει τὸ ἐπιλήψιμον. Ἄλλως τε, κατὰ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ παραπτώματος πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ παρελθὸν τοῦ κ. ἐπιτελάρχου, παρελθὸν ἀπολύτως ἀμεμπτον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος δὲν ἐλέπει δημιουργούμενον ζήτημα παραιτήσεως τοῦῃ κ. Μαζαράκη. Τὸν κ. ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Μαζαράκης καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ. Ἀμφότεροι ἐρωτηθέντες δὲν ἠθέλησαν νὰ προδοῦν εἰς ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ θέματος τῆς συνομιλίας. Πάντως ἐδηλώθη ὅτι ὁ κ. Μαζαράκης δὲν ἔχει ὑποβάλει παραίτησιν.

Πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Μαζαράκη ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔδωσε τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

«Τοῦ μὲν Ἐπιτελείου ἔργον εἶνε νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὸν τρόπον τῆς προπαρασκευῆς τοῦ στρατοῦ καὶ τὰς ὑπαρχούσας ἀνάγκας ἐφοδιασμοῦ αὐτοῦ. Τῆς Κυβερνήσεως δὲ ἔργον εἶνε, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν κυρίως μὲν τὴν διεθνῆ πολιτικὴν κατάστασιν, ἡ ἀνασκόπησις τῆς ὁποίας ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν νὰ κρίνῃ ἐπὶ πόσον χρόνον διαβλέπει ἀσφαλῆ τὴν εἰρήνην, ἐπίσης δὲ ὅμως καὶ τὰς λοιπὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, νὰ κανονίζῃ ἑκάστοτε ἐντὸς ποίας χρονικῆς περιόδου δύναται, ἠσυχος οὖσα ἀπὸ πάσης διεθνοῦς περιπλοκῆς, νὰ κατανείμῃ τὸ ὅλον ποσὸν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν δαπάνης, οὕτως ὥστε νὰ διαθέτῃ διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης ὅσον ποσὸν ἐτησίως ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους νὰ διατίθενται.

Τὸ πρῶτον εἶνε ἔργον καθαρῶς στρατιωτικόν, τὸ δεύτερον εἶνε ἔργον καθαρῶς πολιτικόν, εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ὑπεισέρχωνται ἄνευ κινδύνου συγχύσεως δικαιοδοσιῶν οἱ στρατιωτικοὶ σύμβουλοι τῆς Κυβερνήσεως, δύναμαι νὰ φέρω ὡς παράδειγμα πρόσφατον ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ μεγάλου πολέμου οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι τῆς Γαλλίας ἐφρόνουν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως καὶ δι' ἀφθόνων δαπανῶν ἡ ταχίστη ὀχύρωσις τῶν γαλλογερμανικῶν συνόρων. Ἀλλ' ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἦτο περιεσπασμένη μὲ τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος, μὲ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων εἰς τὰς κατερειπωθείσας ἐκ τῆς εἰσβολῆς βορειανατολικὰς ἐπαρχίας καὶ δὲν ἠκολούθησε τὰς συμβουλὰς τῶν τεχνικῶν συμβούλων μὲ τὸ γοργὸν βῆμα τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι ὑπεδείκνυον ὡς ἀναγκαῖον καὶ ἐπεθύμουν.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἔγκειται ἐν τοῦτῳ: Ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει πεποίθησις ἐπὶ τὴν πολιτικὴν διεθνῆ ὀξυδέρκειαν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ διαχειριστοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων; Εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πλάνη ἢ ἀνικανότης περὶ τὴν διάγνωσιν τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, ὥστε ἀντὶ τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως τῶν ὑπευθύνων περὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως νὰ προτιμήσωμεν τὴν γνώμην ἀνευθύνων τεχνικῶν συμβούλων, ἢ καὶ ὑπευθύνων; Δὲν φαντάζομαι ὅτι θὰ εὑρίσκεται κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ τοιοῦτόν τινα πολιτικὸν ἀναποδογυρισμόν.

Ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. ἐπιτελάρχου δὲν εἶδα ἀναφερόμενην γνώμην ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε ἐξησφαλισμένη ἐπὶ μακρὸν διάστημα χρόνου. Δὲν εἶδα δηλαδὴ ἀξίωσιν κρίσεων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, οὔτε ἐπικρίσεων ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Διότι ἂν οὕτως ἠρμηνεύετο τὸ ἄρθρον θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἀντιθέσεως ἥτις θὰ ἐλύετο κατὰ τὸν φυσικώτερον τρόπον».

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐμείωσε χθὲς τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου κατὰ 10 λεπτά.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΝ ΧΑΓΗ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΓΙΟΥΓΚ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΠΑΡ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΛΗΞΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΜΕΙΝΑΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΘΙΚΤΟΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΧΑΓΗ, 20. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ἡ χθεσινὴ ὁλονύκτιος συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων ἐπιτροπῆς διήρκεσε μέχρι τῆς 10ης πρωϊνῆς σήμερον. Κατ' αὐτὴν ἐπετεύχθη πλήρης συμφωνία ἐφ' ὅλων τῶν σημείων ἀνεξαιρέτως.

Κατὰ τὴν συμφωνίαν τὴν ἐπελθοῦσαν μετὰ τῆς Οὐγγαρίας τὰ μικτὰ δικαστήρια θὰ περιλαμβάνουν ἀπὸ τοῦδε πέντε δικαστὰς ἐξ ὧν οἱ δύο θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς Χάγης, τὸ ὁποῖον θὰ κατασταθῇ ἐπίσης ἐφετεῖον τῶν ρηθέντων δικαστηρίων. Καταρτίζεται κεφάλαιον 230 ἑκατομμυρίων κορωνῶν χρυσῶν ἐξ ἐνιαυσίων δόσεων μὲ τόκον 4 ο)ο ἀπὸ τοῦ 1923, ἀποσβεστέον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1943—1966. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ συντρέξουν διὰ τῆς καταβολῆς 2 1)2 ἕως 3 ἑκατομμυρίων χρυσῶν κορωνῶν. Κατηρτίσθη ἐπίσης ταμεῖον ἀσφαλίσεως ὑπὲρ τῆς Μ. Ἀντάντ ἐξ 100.000 χρυσῶν κορωνῶν συνεργασίᾳ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ Οὐγγαρία ἐδέχθη τέλος νὰ πληρώσῃ ὑπὲρ τῆς Μ. Ἀντάντ ἓν συνολικὸν ποσὸν 13 ἑκατομμυρίων 500 χιλ. χρυσῶν κορωνῶν.

Ἀκολούθως συνετάχθη τὸ τελικὸν πρωτόκολλον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Γιούγκ. Τὸ νέον σχέδιον περιλαμβάνει 15 ἄρθρα καὶ 12 προσαρτήματα πλὴν τῆς συμφωνίας περὶ ἐμπορευσιμότητος τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου. Τὸ ὅλον σχέδιον ἀποτελεῖται ἐκ 14 ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν κεχωρισμένως.

Κατόπιν ἐλύθη ἡ συνεδρίασις καὶ ὡρίσθη νέα διὰ τὴν 5ην μ. μ.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα συνῆλθεν ἡ ὁλομέλεια τῆς Διασκέψεως παρόντων τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν κρατῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Πορτογαλλίας ἀνέγνωσαν τὰ κείμενα τῶν συμφωνιῶν. Ἀμέσως κατόπιν ἠρχιράν. Ὅταν ὅλαι αἱ συμφωνίαι ὑπεγράφησαν παρ' ὅλων, ὁ πρόεδρος τῆς Διασκέψεως εἶπεν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Αἱ συμφωνίαι τὰς ὁποίας ὑπεγράψατε ἐξασφαλίζουν τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κακῆς κληρονομίας τοῦ πολέμου. Ἔχω πεποίθησιν ὅτι τὸ μέλλον θὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένας τὰς συμφωνίας τὰς ὁποίας νομιμοφρόνως ἀπεδέχθητε. Ἡ παρουσα στιγμὴ εἶνε ἱστορικὴ διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ σημαίνει τὴν ἀνατολὴν νέου φωτὸς ἐλπίδων ὑπεράνω τῶν τάφων τοὺς ὁποίους ὤρυξεν ὁ πόλεμος».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΧΑΓΗ, 20. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). Ὁ κ. Βενιζέλος προέβη ὀλίγον πρὸ τῆς ἀπογευματινῆς συνεδριάσεως τῆς Διασκέψεως εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Αἱ διεκδικήσεις μας ἀναγνωρισθεῖσαι τὸν παρελθόντα Αὔγουστον κυροῦνται ἐπισήμως σήμερον. Ὅπως ἐδήλωσα ἤδη ὅταν ἐτελείωσεν ἡ πρώτη περίοδος τῆς διασκέψεως τῆς Χάγης, ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία σκοπεῖ τὴν γενικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν συνεπειῶν τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

»Γνωρίζουν ὅλοι ποῖαι δυσκολίαι παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν παροῦσαν δευτέραν περίοδον τῆς διασκέψεως. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπερνικήθησαν αἱ δυσχέρειαι αὗται ἀποδεικνύει τὴν εἰλικρινῆς ἀγαθὴν διάθεσιν, ἡ ὁποία ἐπρυτάνευσε μεταξὺ πάντων.

»Ἡ Ἑλλὰς ἰδιαιτέρως ἐπιθυμοῦσα τὴν ὑπὲρ αὐτῆς τροποποίησιν τῶν σχετικῶν μὲ τὸν διακανονισμὸν τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ 1920, ἐξασφαλίζει τώρα τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν της πρὸς τοὺς συμμάχους.

»Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δέον νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὰ συμφέροντά του ἐκρίθησαν ἐν Χάγῃ μὲ αἴσθημα δικαιοσύνης καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Μ. Δυνάμεις ἦσαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀπολύτως σύμφωνοι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων διεκδικήσεων τῆς Ἑλλάδος.

»Οὕτως ἡ Ἑλλὰς ἀπῆλλάσσεται σήμερον τὸ σχέδιον Γιούγκ, ἐφ' ὅσον ἐκυρώθησαν αἱ ἀποφάσεις τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, αἱ ἀναγνωρίζουσαι τὰς δικαίας της ἀπαιτήσεις.

»Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἐπὶ τοῦ παρόντος περισσότερα, προσέθεσε καταλήγων ὁ κ. Πρωθυπουργός, διότι ὀφείλω νὰ ὁμιλήσω πρῶτον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς».

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσε συμπληρωματικῶς: «Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι πολυτιμοτάτην συμβολὴν εἰς τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τοῦ προσέφερον οἱ κ.κ. Νικόλαος καὶ Ἰωάννης Πολίτης καθὼς καὶ οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι τῆς ἀντιπροσωπείας κ. κ. Μαντζαβίνος καὶ Παλιαράκης.

»Ἰδίᾳ οἱ κ.κ. Ν. καὶ Ι. Πολίτης, προσέθεσεν ὁ κ. Βενιζέλος, προσέφερον πραγματικὰς ὑπηρεσίας».

Ἐπίσης ὁ κ. Ν. Πολίτης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐν Παρισίοις ἐν τῇ διασκέψει τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων εἴχετεθῇ ἡ ἀρχὴ ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ ἐν Χάγῃ, νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλὰς τὰ ἴδια ποσά, τὰ ἐπιδικασθέντα αὐτῇ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον καὶ ἀναγνωρισθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐτηρήθη. Λαμβάνομ